

„Magyarország lelkiismerete”

Eörsi Istvánra emlékeztek a német lapok

Dühös volt és könyörtelen, mérges az emberekre, a diktatúrára, és mindarra, amit az elmúlt évtizedekben a szocializmus égisze alatt ártatlan embereknek át kellett élnie.

Az *utolsó baloldali* (Der letzte Linke) címmel (link) **Dalos György** emlékezett **Eörsi Istvánra** a **Frankfurter Rundschau** hasábjain. A hosszú betegség után elhunyt író életútja és pályája rövid ismertetése után Dalos **Eörsi István** rendszerváltás utáni szerepvállalását méltatja, különösképpen kiemelve éles hangvétellű publicisztikáit, melyek akár a jobboldali radikalizmust, a posztkommunista nosztalgiázást is keményen elítélték.

Sokrétű művészetét iróniája és nyíltan vallott szentimentalizmusa fogta össze, s ez az a kettősség, mely magyarázza versei néhol szárazabb csengését, illetve esszéi és elbeszélései poétikus hangvitelét.

Elsősorban költő maradt, miközben a politika, az erkölcs és az esztétika nem normatív témaként, hanem a belátás, a tartás és az ízlés kérdéseként foglalkoztatta – írja Dalos György emlékezésében. Sikeres író volt, mindazonáltal nem halmozták el szakmai elismerésekkel – a Kossuth-díjat is későn, majdnem túl későn kapta.

Bora Cosic a **Berliner Zeitung**ban (link) barátjáról, kollegájáról emlékezik. Arról az **Eörsiről**, aki magánemberként mindig mosolygott és kedves volt, amikor azonban írt, teljesen más képet mutatott magáról. Dühös volt és könyörtelen, mérges az emberekre, a diktatúrára, és mindarra, amit az elmúlt évtizedekben a szocializmus égisze alatt ártatlan embereknek át kellett élnie. Cosic nem titkolja, komoly úr marad utána, hisz **Eörsi István** világos és egyértelmű írásaiban úgy magyarázta el nekünk a világot, ahogyan az valóban van és működik: durván és keményen, miközben olyan barátságosan és kedvesen mosolygott, ahogyan csakis egyedül ő tudott.

Október 14-én, a **Neue Züricher Zeitung**ban (link) **Wilhelm Droste** cikke jelent meg **Eörsi Istvánról** *Az értelem fundamentalistája* címmel (Fundamentalist der Vernunft).

A halálos betegség elleni küzdelem legutolsó napjaiban is mindvégig a rosszat próbálta leleplezni **Eörsi** kemény, igazságot követelő természete, s egy cseppet sem kímélve önmagát cikkek írt, interjúkat adott, illetve szerepelt – írja Droste. „A civil kurázsi elhivatott, megszállott harcosa” – méltatja az elhunyt író a cikk szerzője.

Eörsi István haláláról adott hírt múlt pénteki számában a **der Standard**

című osztrák napilap (link). **Paul Lendvai**, a liberális újság publicistája *Magyarország lelkiismerete* címmel megjelent méltatásában beszámolt arról, hogy utoljára májusban találkozott a múlt csütörtökön elhunyt **Eörsivel** az író budapesti lakásán, ahol az 56-os októberi felkelés hagyatékáról, a Nagy Imre köré tömörült reformkommunisták szerepéről, Kádár János árulásáról, valamint az elárult forradalom nyitott sebeiről beszélgettek kamera előtt.

A cikkíró szerint sokakhoz hasonlóan **Eörsit** is mély csalódással töltötték el az 1989 utáni események. Egyrészt bátran állást foglalt a középtől jobbra álló kormány, valamint a Horthy-rendszernek az e kormány által ösztönzött kultusza ellen, a nyílt nacionalizmussal, valamint a konzervatív kormány által tolerált és részben instrumentalizált antiszemita tendenciákkal szemben. Másrészt ugyanilyen keményen ostorozta az újjazdaggá és erőssé vált posztkommunista és a szociáldemokrácia álarcában fellépő politikusok korrupcióit.

„**Eörsi** provokátor volt az igazság, az igazságosság és az emberiség érdekében. Magyarország lelkiismerete, pótolhatatlan hang” – zárta írását Paul Lendvai.

A Frankfurter Rundschau honlapja

A Berliner Zeitung honlapja

A Neue Züricher Zeitung honlapja

A Bécsi Der Standard honlapja

A perlentaucher.de honlapja

KAPCSOLÓDÓ ANYAGOK

Ebből nem tudok kimászni...
Nagyvizit-töredék Eörsi Istvánnal»

Éltem, ahogy bírtam, a saját akármilyen törvényeimhez tartva magam*
Búcsú Eörsitől »

Az utolsó mohikán
Eörsi István halálára»

Meghalt Eörsi István
A súlyos betegségben szenvedő író csütörtök hajnalban hunyt el»